

عنوان مقاله:

رهیافتی بر آسیب‌شناسی فهم حدیث؛ مطالعه موردی: «نص بسنده»؛ زمینه‌ها و پیامدها

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 20، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

علی حسن بیگی - دانشیار گروه الهیات دانشگاه اراک، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

«فهم روشمند حدیث»، یکی از دغدغه‌های شارحان و بژوهشگران حدیث است. فرآیند فهم حدیث، با آسیب‌های رویه رو است و لذا شناسایی این آسیب‌ها، به کاربرست صحیح قواعد فهم کمک فراوانی می‌کند. یکی از آسیب‌های فهم حدیث، «بی توجهی به سیره و سنت» یا «نص بسنده» (بسنده کردن به سخن معصوم) است. این نوشتار در صدد بررسی زمینه‌ها و پیامدهای «بی توجهی به سیره و سنت» است. این نگاشته با روش توصیفی-تحلیلی به این نتیجه رسیده که «زمینه‌های نص بسنده» عبارت است از: تاخیر در تدوین سیره نبوی، پدیده همانندسازی، تلقی ستیز برخی از آموزه‌ها با سیره و سنت، دگردیسی معنای سنت، ضعف چاپگاه تاریخ و بی توجهی به سیره، تصور شیعه از بی نیازی به سیره اجتماعی مخصوص، ناکارآمدی سیره و سنت و شیوع سیره و سنت شیخین، نیز «پیامدهای نص بسنده» عبارت است از: معیار نبودن سیره و سنت در اعتبارسنجی حدیث، توجیه، تقابل حکم و سیره و بی توجهی به سیره و سنت مخصوص، فراموشی و تغییر در آن.

کلمات کلیدی:

آسیب‌شناسی فهم حدیث، نص بسنده، سیره و سنت

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1891237>

